

stærke Krav fremme om, at Staten vil gøre sit til, at denne Udvikling kan gaa saa jævnt og sundt fremad som muligt.

Jeg kunde have Lyst til at gøre enkelte almindelige politiske Bemærkninger, de skulle ikke blive mange. Om den finansielle Stilling hørte vi forleden Dag af den højtærede Finansminister et overordentlig veltalende Foredrag, som gik ud paa at vise, at det var saare langt fra at være nogen lys finansiel Stilling, vi staa overfor. Vi have ogsaa fra det nuværende Regeringspartis Side hørt en efter min Mening mere skarp end indgaaende Kritik af de finansielle Forhold, som vi for Øjeblikket befinde os i. Jeg mener, at den nuværende Regering og de Partier, som støtте den, have saa meget mindre Berettigelse til at øve en skarp Kritik overfor den nuværende finansielle Stilling, som vi, hvis vi havde fulgt de Raad og de Anskuelser, som fra disse Partiers Side bleve fremsatte med Hensyn til de finansielle Forhold paa et Tidspunkt, da Forholdene endnu vare gunstige, vilde have staaet langt vanskeligere i Henseende til vore Finanser, end vi gøre i Øjeblikket. Ved at læse den Tale, som den nuværende Konseilspræsident holdt som Medlem her i Tinget under Behandlingen af Budgettet for 1908—09, faar man det Indtryk, at den højtærede Konseilspræsident, den daværende Finanslovsordfører for det radikale Venstre, mente, at vi rolig og uden at belaste Budgettet for haardt kunde skride til langt større Udgifter, end man fra vor Side den Gang mente at kunne gaa til. Vi vide, at det paa det Tidspunkt blev fremhævet af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at Situationen var ret mørk, og han spaaede et Underskud paa Regnskabet for 1908—09 paa omtrent 10 Mill. Kr. — det blev desværre til 14½ Mill. Kr. Vi vide endvidere, at den daværende Finansminister, Vilhelm Lassen, og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) ligeledes saa, om end ikke mørkt, saa i alt Fald med en vis Pessimisme paa Forholdene, idet de mente, der var Sandsynlighed for, at vi stod overfor forholdsvis vanskelige Tider, medens derimod det radikale Partis Ordfører mente, at der paa det Regnskab, som var budgetteret, vilde fremkomme en langt større Indtægt end budgetteret, omtrent 16 Mill. Kr. Hvorledes vilde Forholdet være blevet, hvis vi den Gang havde fulgt den højtærede nuværende Konseilspræsidents Raad? Saa vilde vi altsaa have haft et Underskud paa omtrent 30 Millioner i Stedet for 14½ Mill.

Kr. for Finansaaret 1908—09, hvilket selvfølgelig vilde have medført, at vi for indeværende Aar vilde have faaet et endnu større Underskud end det, der forleden blev bebudet af den højtærede Finansminister.

Den højtærede Finansminister mente, at vi for indeværende Finansaar vilde komme op paa et Underskud af 30—35 Mill. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Finansminister har set noget pessimistisk paa Forholdet, og at det ikke vil gaa saa slemt, som han spaaede. Jeg tror, at det er en i den højtærede Finansministers Natur boende Pessimisme, der her har givet sig et grelt Udslag. Jeg haaber, der ikke bagved skulde have ligget en Tanke om, at vi muligvis komme til at staa overfor et nyt Valg, hvor det vilde være heldigt for de nuværende Regeringspartier at fremstille de finansielle Forhold i Øjeblikket saa mørke som vel muligt for derved at afskrække Befolkningen fra at følge de Partier, som have haft Ledelsen i de sidste 7—8 Aar. Som sagt, hvis disse Partier havde haft det Fremsyn for 2—3 Aar siden at anvise os de Veje, ad hvilke vi kunde komme til en bedre Balance, havde de haft Grund til nu at øve en skarp Kritik. Men det omvendte har netop været Tilfældet, derfor skulde de være de sidste til at øve skarp Kritik af den Finapolitik, der er ført af Venstres Regeringer i de sidste 7—8 Aar.

Saa ønsker jeg at gøre en kort Bemærkning om Kontorchef Halds Afskedigelse. Den højtærede Finansminister sagde forleden — med Formandens Tilsladelse skal jeg citere nogle faa Linier —: „Saadan ligger altsaa Sagen for. Kontorchef Hald har ikke opfyldt de Betingelser, der stilledes til ham, idet han ikke kunde eller ikke vilde eller ikke ønskede at opfylde dem. Paa dette Grundlag er han efter de to tidligere Finansministres Krav og efter den Stilling, jeg ogsaa har ment at maatte indtage til dette Spørgsmaal, afskediget.“ Jeg vil bede Dem lægge Mærke til, at Finansministeren siger: „efter den Stilling, jeg ogsaa har ment at maatte indtage til dette Spørgsmaal.“ Finansministerens Stilling var altsaa i dette Spørgsmaal i fuldstændig Fortsættelse af de to tidligere Finansministres, hvilket den højtærede Finansminister ogsaa meget loyalt indrømmede. Det vilde have været heldigt og have ført til, at adskillige Misforstaaelser, som nu have fundet Vej rundt omkring baade i den radikale og den socialdemokratiske Presse,